

като обичаха парите по много отъ бога. Какъто казва днешната притча: защото както девело въже не може да мине презъ иглени уши, тѣй и богатый, който е задебелѣлъ отъ световните наслажденїа и грѣхове, не може да мине презъ райскїа пѣть, доде не са по истъжни съ постъ, молитвы, мылостыня и поканіе: защото райскїа пѣть е скорбенъ, и малко съ, които ходѣтъ по него. Апостолите като чѣли какъ мѣчно влѣзва богатый въ царство небесное, наскървиха се и рекоха по междѣ си: кога е тѣй, то кой богатъ може да влезне въ царство небесное? А Христосъ погледна на тѣхъ кротко, и рече: богатый доде е взрзанъ въ сребролюбїето и граби немилостивно, не е възможно да влезне въ царство небесное, обаче като повика бога на помощъ, като раздаде на сиромасы отъ богатството си, и угаси сребролюбивото си желанїе, тога съ божїатъ помощъ лесно влѣзва: защото на бога сичкото е възможно.

ПОУЧЕНІЕ.

Благочестиви христїане вїе синца чѣхте какъ богатъ челоувѣкъ мѣчно влиза въ царство небесное: обаче да не мислите чи богатството е криво и лошако. Богатството само отъ себе си, нити е добро, нити зло, а добро и зло быка отъ нашето произколенїе. Нїе какъто съ языка си можеме да хортѣваме и зло и добро, тѣй и съ богатството си можеме да правиме и зло добро, както иска волата ни. За тѣй не трѣбъ да укораваме богатството, и да казваме чи то ны възбрана-спасенїто, но да укораваме нашето зло произколенїе, което не оставя насъ да стрѣваме добро: защото богатството само тога поврежда насъ, когато имаме зло произколенїе и не милосердїе, какъто оный богатъ, дето лежаше сиромашъ Лазаръ предъ врататъ мѣ голъ и гладенъ, а той отъ скѣпотъ и отъ немилосердїе, нити го облече съ нѣкоя сѣдрана дрехъ, нити го нахрани нѣкога, но когато фзрлеше на кѣчетата трѣхи, тога едеше и сиромашъ Лазаръ. За тѣй изгѣби богатша дѣшатъ си, защото вѣше не милостивъ, а не защото вѣше богатъ. Тѣй си изгѣби дѣшатъ и оный богатъ, който дѣмаше: ще развалѣ житниците си (хамбарыте), и ще ги направѣ по големы, да събира тамо моето жито и моите добрины. А послѣ ще памъ, ще пїа, и дрѣгимъ не давамъ. Ето и тѣка, не е криво житото цю са е умножило, но крива е неговата скѣпота и не милосердїе. Нали вѣше и Авраамъ богатъ, защо не си изгѣби дѣшатъ? но стана пѣркый на царство небесное и слакенъ по сичкатъ землѣ, за своето страннолюбїе и правдинъ. Нали вѣше и Ювъ много богатъ, какъ не изгѣби дѣшатъ си? но самъ богъ рече за него: чи нѣма като него дрѣгїи праведенъ и безкѣ-